

چرا رشد ۸ درصدی و تورم تک رقمی برنامه هفتم اجرایی است؟

نشانه‌های بازگشت به مسیر توسعه

تورم در آغاز مسیر کاهش

یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های کشور طی سال‌های ۹۷ به بعد، کنترل تورم بوده است. رشد شدید تورم به حدی رسید که میانگین تورم در ۵ سال گذشته را به بالای ۴۰ درصد رساند. کسری بودجه دولت قبل پس از خروج آمریکا از برجام و افت شدید درآمدهای نفتی و تبدیل این کسری بودجه به پایه پولی و تورم طی سال‌های اخیر، حذف رانت ارزی ۴۲۰۰ تومانی و رشد قیمت کالاهای اساسی، تشدید تورم جهانی در نتیجه جنگ اوکراین، رشد قیمت ارز به دلیل منفی شدن انتظارات پس از ناآرامی‌های نیمه دوم سال گذشته و... از جمله دلایل ماندگاری تورم در ۵ سال اخیر به‌شمار می‌رود.

با این حال نگاهی به وضعیت فعلی عوامل تورم، از تضعیف آنها در شرایط کنونی و در نتیجه چشم‌انداز نزولی تورم خبر می‌دهند. آخرین گزارش بانک مرکزی از وضعیت نقدینگی به‌عنوان مهم‌ترین عامل بروز تورم نشان می‌دهد نرخ رشد نقدینگی در پایان خرداد ماه امسال به ۲۹ درصد کاهش یافته است. کاهش نرخ رشد نقدینگی به کانال ۲۰ درصدی در شرایطی که تورم در کانال ۴۰ درصد قرار دارد، ماندگاری تورم در کانال ۴۰ درصدی را بسیار بعید نشان می‌دهد.

لایحه برنامه هفتم توسعه پس از تصویب در هیأت دولت، تقدیم مجلس شد و اکنون در بهارستان در حال بررسی است. در لایحه برنامه هفتم توسعه هدفگذاری‌های مختلفی به ویژه در حوزه اقتصادی تعریف شده که مهم‌ترین آنها رشد اقتصادی میانگین ۸ درصدی در طول سال‌های اجرای برنامه هفتم و همچنین کاهش تورم به ۹.۵ درصد در پایان برنامه است. تکرار هدفگذاری ۸ درصدی که در برنامه‌های قبلی هم تعریف شده بود و همچنین هدفگذاری تورم تک رقمی در پایان برنامه، تردیدها درباره عملی بودن برنامه هفتم را برانگیخت. تعریف این اهداف برای برنامه هفتم در حالی صورت گرفته که اکنون تورم در کانال ۴۰ درصدی و رشد اقتصادی هم در کانال ۴ درصدی در نوسان است و فاصله معناداری با اهداف برنامه هفتم دارد. برخی برای باورند که برنامه هفتم نیز در نهایت به سرنوشت برنامه‌های قبلی دچار شده و کشور در دستیابی به این اهداف شکست خواهد خورد. همچنین مرور وضعیت فعلی شاخص‌های مهم اقتصادی، تا حدی امکان‌پذیری تحقق اهداف برنامه هفتم را تسهیل می‌کند.